

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Lliurament de la medalla de la
Universitat de València a Juan José
Renau Piqueras

Discurs del Sr. Rector Pedro Ruiz Torres

València, 27 de gener de 1999

ACTE DE LLIURAMENT DE LA MEDALLA DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA AL DR. JUAN JOSÉ RENAU PIQUERAS

Excm. Senyor Fernando Romero Subirón, Rector de la Universitat Jaume I de Castelló.
Excm. Sr. Carlos Pascual de Miguel, President del Consell Social d'aquesta Universitat.

Il.lm.Sr. Máximo Ferrando Bolado, Dega de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials.

Profesor D. Alvaro Cuervo, Catedràtic de la Universitat Complutense de Madrid.

Professors Angel Ortí i María Iborra, de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials.

Autoritats.

Companys i amics.

Benvolguda família Renau,

Juan José Renau, per desgràcia, no és entre nosaltres. La persona que va presidir molts claustres importants, el degà de la Facultat d'Econòmiques i Empresarials i membre de la Junta de Govern de la nostra Universitat, fins fa poc, el professor, l'amic, no pot estar, com tantes vegades a estat junt a nosaltres. Els aspectes més rellevants de la persona i de la trajectòria docent i d'investigació, la seua dedicació en favor de la consolidació del Departament de Direcció d'Empreses (Administració i Màrqueting) de la nostra Universitat, la seua gran projecció social, especialment pel que fa a estretir cada vegada més els lligams entre el món universitari i el de l'empresa, acaben de posar-se de relleu en les intervencions que m'han precedit. Totes elles mostren la intensa activitat que ha desenvolupat Juan José Renau dins i fora de la Universitat de València i l'empremta profunda que ha deixat.

Juan José Renau formava part de la generació de professors que va assistir a la creació de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials de la Universitat de València, la generació que, al mateix temps que consolidava els estudis d'economia i transformava la Facultat en una de les millors d'Espanya, es va comprometre activament en la lluita contra la Dictadura. El prestigi que tenia entre els seus companys era molt gran. Al voltant de les reunions clandestines promogudes per la Junta Democràtica a principis de la dècada de 1970 arribàrem a establir una amistat que vàrem mantenir independentment de les nostres respectives trajectòries. Juan José Renau ens ajuda sempre. Ens ajuda a portar endavant els assumptes més delicats referits al professorat i a la implantació de la LRU, d'una Facultat en ple procés de massificació, a l'època en què fou director del Departament. Ens ajuda, més tard, a elaborar les grans línies del projecte de reforma acadèmica i administrativa i a aconseguir que el Claustre l'aprovés. El seu assessorament com a expert, la seua presència als moments més difícils, fins i tot quan la malaltia l'havia d'haver obligat a dosificar esforços, la seua implicació directa i constant com a degà posant-se al cap del procés d'unificació de la Facultat d'Econòmiques i de l'Escola d'Empresarials, que considerava molt beneficiós per a tots, son algunes mostres de la intensa activitat desplegada en els últims anys. Seria molt llarg recordar els moments que passàrem parlant de la universitat en general, tractant de resoldre els problemes bàsics de la

nostra i de plantejar quin havia de ser el futur d'una institució cinc vegades centenària. Tenia la virtut de la sensatesa i de l'honestedat intel·lectual. El seu compromís, la seua comprensió i el seu afecte ens encoratjaven.

Alguns companys seus de la Facultat d'Econòmiques han deixat per escrit un retrat eloqüent de Juan José Renau. No voldria deixar de mencionar la referència de Josep Maria Jordan Galduf al seu tarannà dialogant i conciliador, capaç de fer funcionar les organitzacions en les quals estava implicat, i a l'impressionant exemple de valor i de fermesa que va donar davant les adversitats de la vida, durant la malaltia. Com ens diu Josep Vicent Marqués, formava part molt essencial no solament d'un present en què era catedràtic prestigiós i apreciat degà d'una universitat sortosament no reverencial amb el poder, sinó també d'un temps mític en què, de formes en part comunes i en part diferents, elaboràvem somnis a partir del malsomni del franquisme.

Ara, Juan José Renau és absent. Podem recordar-lo, citar-ne els molts i diversos mèrits, tenir-lo present, tenir presents els seus projectes, allò que significava per a cadascun de nosaltres. Les intervencions de l'actual degà de la Facultat d'Econòmiques i Empresarials, el Sr. Máximo Ferrando, dels professors lvaro Cuervo García, María Iborra i ngel Ortí –estretament vinculats a Juan José Renau-, i la del president del Consell Social, el Sr. Carlos Pascual -que el coneixia molt bé-, ho han fet d'una manera que fa innecessari insistir-hi més. Moltes gràcies per haver participat en aquest acte. El record de la seua figura, però, accentua la sensació que hem sofert una pèrdua irrecuperable. Benvolguda Martina, benvolguts fills i familiars de Juan José Renau, ens hauria agradat un altre tipus d'homenatge perquè, sentim el dolor de l'absència de la persona que recordem. Malgrat tot, no estem disposats a perdre Juan José Renau del tot. La memòria que en tenim del nostre amic i professor forma part, d'una manera destacable, de la memòria col·lectiva de la nostra universitat. D'una institució que no vol perdre el valuós patrimoni que hi han acumulat els homes i les dones, com Juan José Renau, que lluitaren per una universitat democrtica, moderna i arrelada a la nostra societat. Moltes gràcies.